

Motion till riksdagen

1987/88:Ju610

av Anders Castberger och Olle Grahn (fp)

om promillegränsen vid rattonykterhet

Alkohol och trafik är en omöjlig kombination vilket har klargjorts i en rad sammanhang och detta faktum är dessutom väl förankrat i det allmänna rättsmedvetandet. Trots det sker varje år ett stort antal olyckor där alkoholen är en huvudsaklig eller bidragande orsak. Att mellan 150 och 200 människor varje år dödas i trafiken p. g. a. alkohol innebär att den enskilde trafikanten inte har insett allvaret. Det är en spekuliation i andra människors liv att konsumera alkohol innan man kör bilen.

Utbildningsmässigt har trafikskolorna stått för en bra grundutbildning, men genom förändrade kursplaner och en hård konkurrens har tiden till fördjupning av olika ämnen förkortats kraftigt. Det som för många människor ansågs sitta i "ryggmärgen", nämligen att alkohol och trafik inte hör samman, börjar tyvärr att tunnas ur allt mer. Resultatet kan vi se genom att allt fler ungdomar är inblandade i trafikolyckor där alkoholen är olycksfaktorn. Oroväckande är att numera finns båda könen med i statistiken och ökningstakten bland kvinnorna är oroväckande. En promillegräns på 1,5 för rattfylleri är en klar avgränsning genom att fängelsestraff ska utdömas eller i de fall det är nödvändigt ur missbrukssynpunkt kontraktsvård. Gränsen för rattonykterhet vid 0,5 promille är däremot klart diskutabel. Den tillåter en viss konsumtion av alkohol och påföljdssystemet träder i kraft först vid 0,5 promille. Många använder sig av olika slags hjälpmedel och metoder för att beräkna hur mycket man kan konsumera för att klara sig under 0,5-promillesgränsen. Den leder till onödigt risktagande även om lagen inte utmäter sanktioner.

Väg & trafikinstitutet har i en forskningsrapport under 1987 redovisat de olikheter som samma människa upplever vid olika tillfällen vad gäller förbränning och promillehalt vilket gör att några fasta mätmetoder inte går att använda varför kravet om en helt alkoholfri trafik är nödvändigt. En principiell nollgräns är från pedagogisk synpunkt självklar för alla och envar och man behöver aldrig diskutera gränsvärden för olika typer av alkoholkonsumtion före bilkörning. Vi påstår att en principiell nollgräns egentligen bekräftar tanken med nuvarande lagstiftning.

I diskussionen som förts har ibland både punschpraliner och filmjolk använts som argument mot en principiell 0-gräns. Sverige har under lång tid haft blodprovstagning för att konstatera blodalkoholhalten och då haft en osäkerhetsmarginal som tidigare låg på 0,14 promille och sedan sänkts till 0,05. Detta för att inte människor ska falla på små differenser beroende på blodprovets resultat. Det är naturligtvis lika naturligt att ha en osäkerhetsmarginal vid en principiell nollgräns. Denna bör sättas vid den lägsta

möjliga rättssäkra gränsen. Det kan innebära 0,2 till 0,25 promille. Därmed är klargjort för alla trafikanter att drycken för bilkörning kan vara lättöl, cider eller motsvarande, men att det inte finns utrymme för ett spekulerande i antalet vinglas eller bågare starköl.

Mot. 1987/88
Ju610

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om nödvändigheten av att snarast införa en principiell nollgräns i trafiken och att rättssäkerheten på fullt betryggande sätt tillgodoses genom en tillräcklig säkerhetsmarginal.

Stockholm den 25 januari 1988

Anders Castberger (fp)

Olle Grahn (fp)